

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 117

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 16 februarie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
1.		Decizia nr. 58 din 16 ianuarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266, art. 267 și art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.....	5-7
	2	Decizia nr. 78 din 8 februarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 raportat la art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	7-8
2.		Decizia nr. 79 din 8 februarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 4 teza a doua din Codul de procedură civilă.....	8-10
3.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
	3	215. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru aprobarea formei și conținutului Registrului de evidență a personalului navigant român	10-12
	3	284. — Ordin al ministrului sănătății publice privind aprobarea Metodologiei-cadru de organizare și desfășurare a concursurilor/examenelor pentru ocuparea funcțiilor specifice comitetului director din spitalele publice.....	13-15
	3	291. — Ordin al ministrului sănătății publice privind aprobarea Procedurii de notificare a produselor cosmetice de uz uman care sunt puse pe piață pe teritoriul României.....	15-16
DECRETE			
100.			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	4-5		

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRĂRE

**pentru prelungirea termenului prevăzut la art. 5
din Hotărârea Parlamentului României nr. 40/2006
privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă
pentru investigări și clarificări referitoare la activitatea
ICE Dunărea**

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Termenul prevăzut la art. 5 din Hotărârea Parlamentului României nr. 40/2006 privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă pentru investigări și clarificări referitoare la activitatea ICE Dunărea se prelungește până la data de 26 decembrie 2007.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 14 februarie 2007, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU PEREȘ

București, 14 februarie 2007.
Nr. 1.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRĂRE

**pentru prelungirea termenului prevăzut la art. 5
din Hotărârea Parlamentului României nr. 39/2006
privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă
pentru investigări și clarificări referitoare la conturile
lui Nicolae Ceaușescu**

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Termenul prevăzut la art. 5 din Hotărârea Parlamentului României nr. 39/2006 privind constituirea Comisiei parlamentare de anchetă pentru investigări și clarificări referitoare la conturile lui Nicolae Ceaușescu se prelungește până la data de 26 decembrie 2007.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 14 februarie 2007, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU PEREȘ

București, 14 februarie 2007.
Nr. 2.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului
României nr. 43/2006 privind desemnarea unor deputați
și senatori în calitatea de membru al Parlamentului European**

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă înlocuirea domnului deputat Corlățean Titus cu domnul deputat Pușcaș Vasile, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat, în anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 43/2006 privind desemnarea unor deputați și senatori în calitatea de membru al Parlamentului European.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 14 februarie 2007, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR, p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

EUGEN NICOLICEA**ALEXANDRU PEREȘ**

București, 14 februarie 2007.

Nr. 3.

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru numirea adjunctului procurorului general
al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație
și Justiție**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 54 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului justiției și avizul favorabil al Consiliului Superior al Magistraturii,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Gabriela Scutea se numește în funcția de adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 14 februarie 2007.

Nr. 100.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 46

din 11 ianuarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Andco” — S.R.L. din Adunați în Dosarul nr. 3.327/F/C/2006 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.327/F/C/2006, **Tribunalul Prahova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Andco” — S.R.L. din Adunați cu prilejul soluționării unui litigiu de muncă având ca obiect pretenții bănești ce privesc compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 141 alin. (4) din Codul muncii, care creează posibilitatea ca, în cazul încetării contractului individual de muncă, concediul de odihnă neefectuat să fie compensat în bani, afectează activitatea economică a angajatorului, întrucât îi impun o obligație bănească suplimentară față de angajat în loc să prevadă efectuarea concediului la următorul loc de muncă. Astfel se încalcă, în opinia sa, dreptul persoanei de acces la o activitate economică și la liberă inițiativă.

Tribunalul Prahova — Secția civilă a arătat, prin Încheierea din 12 septembrie 2006, că nu există niciun motiv pentru sesizarea Curții Constituționale. Acea încheiere a fost casată de Curtea de Apel Ploiești — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale prin Decizia nr. 774 din 3 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 6.200/42/2006, iar în Încheierea din 24 octombrie 2006, prin care

Tribunalul Prahova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate, instanța nu și-a reformulat opinia cu privire la această excepție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 141 alin. (4) din Codul muncii sunt constituționale, necontravenind liberului acces al persoanei la activitate economică și liberei inițiative. În acest sens, arată că, „indiferent de motivele încetării contractului individual de muncă și de durata care a trecut de la încheierea contractului de muncă până în momentul încetării acestuia, salariatul a prestat muncă și, proporțional cu perioada lucrată, a câștigat dreptul la concediul de odihnă. Întrucât, din cauza încetării contractului individual de muncă, acesta nu poate efectua concediul de odihnă la care are dreptul, este constituțională obligația angajatorului să-l compenseze în bani”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 141 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora: *„Compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat este permisă numai în cazul încetării contractului individual de muncă.”*

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 45 din Constituție referitoare la libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 41 alin. (2) din Constituție consacră dreptul la *„concediul de odihnă plătit”*. Durata concediului de odihnă este proporțională cu perioada de lucru efectuată, iar obligația de a plăti indemnizația de concediu îi revine angajatorului care a beneficiat de activitatea salariatului.

În cazul încetării contractului individual de muncă, efectuarea concediului de odihnă nu mai este posibilă și,

din această cauză, se naște dreptul salariatului de a primi o compensație în bani pentru zilele de concediu ce i se cuveneau proporțional cu perioada lucrată și pe care nu le-a efectuat. Acest drept al salariatului și obligația corelativă ce revine angajatorului nu afectează nicidecum dreptul persoanei la o activitate economică și la libera inițiativă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Andco” — S.R.L. din Adunați în Dosarul nr. 3.327/F/C/2006 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 ianuarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 58

din 16 ianuarie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266, art. 267 și art. 268
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266, 267 și 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Timpuri Noi” — S.A. din București în Dosarul nr. 45.240/3/2005 (8.324/LM/2005) al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 45.240/3/2005 (8.324/LM/2005), **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 266, art. 267 și art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Timpuri Noi” — S.A. din București cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect contestația la decizia de concediere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate se află într-o vădită contradicție cu prevederile art. 21 și 45 din Constituție, având în vedere că accesul liber la o activitate economică și libera inițiativă presupun dreptul persoanei de a-și stabili cadrul organizatoric în care să-și desfășoare activitatea, inclusiv abaterile disciplinare și sancțiunile aplicabile în cazul săvârșirii unor astfel de abateri. Consideră că regimul extrem de restrictiv prevăzut pentru încetarea raporturilor de muncă, ca și procedura de luare a măsurilor disciplinare, însoțite de răsturnarea sarcinii probei, lezează libertatea economică și provoacă un dezechilibru în poziția și drepturile părților din litigiu, în favoarea salariatului.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, deoarece motivele invocate nu relevă un conflict real nici cu dispozițiile Constituției și nici cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, sens în care arată că acestea constituie norme de procedură a căror stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului. Totodată, normele care reglementează stabilirea sancțiunilor disciplinare, procedura cercetării disciplinare, emiterea și comunicarea deciziei de sancționare nu sunt de natură să îngreuească exercițiul dreptului de acces liber la justiție și nici dreptul părților la un proces echitabil. Mai arată că prevederile art. 45 din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 266, art. 267 și art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 266: „*Angajatorul stabilește sancțiunea disciplinară aplicabilă în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de salariat, avându-se în vedere următoarele:*

- a) *împrejurările în care fapta a fost săvârșită;*
- b) *gradul de vinovăție a salariatului;*
- c) *consecințele abaterii disciplinare;*
- d) *comportarea generală în serviciu a salariatului;*
- e) *eventualele sancțiuni disciplinare suferite anterior de către acesta.”;*

— Art. 267: „(1) *Sub sancțiunea nulității absolute, nicio măsură, cu excepția celei prevăzute la art. 264 alin. (1) lit. a), nu poate fi dispusă mai înainte de efectuarea unei cercetări disciplinare prealabile.*

(2) *În vederea desfășurării cercetării disciplinare prealabile, salariatul va fi convocat în scris de persoana împuternicită de către angajator să realizeze cercetarea, precizându-se obiectul, data, ora și locul întrevederii.*

(3) *Neprezentarea salariatului la convocarea făcută în condițiile prevăzute la alin. (2) fără un motiv obiectiv dă dreptul angajatorului să dispună sancționarea, fără efectuarea cercetării disciplinare prealabile.*

(4) *În cursul cercetării disciplinare prealabile salariatul are dreptul să formuleze și să susțină toate apărările în favoarea sa și să ofere persoanei împuternicite să realizeze cercetarea toate probele și motivațiile pe care le consideră necesare, precum și dreptul să fie asistat, la cererea sa, de către un reprezentant al sindicatului al cărui membru este.”;*

— Art. 268: „(1) *Angajatorul dispune aplicarea sancțiunii disciplinare printr-o decizie emisă în formă scrisă, în termen de 30 de zile calendaristice de la data luării la cunoștință despre săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii faptei.*

(2) *Sub sancțiunea nulității absolute, în decizie se cuprind în mod obligatoriu:*

- a) *descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;*
- b) *precizarea prevederilor din statutul de personal, regulamentul intern sau contractul colectiv de muncă aplicabil, care au fost încălcate de salariat;*
- c) *motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de salariat în timpul cercetării disciplinare prealabile sau motivele pentru care, în condițiile prevăzute la art. 267 alin. (3), nu a fost efectuată cercetarea;*
- d) *temeiul de drept în baza căruia sancțiunea disciplinară se aplică;*
- e) *termenul în care sancțiunea poate fi contestată;*
- f) *instanța competentă la care sancțiunea poate fi contestată.*

(3) *Decizia de sancționare se comunică salariatului în cel mult 5 zile calendaristice de la data emiterii și produce efecte de la data comunicării.*

(4) *Comunicarea se predă personal salariatului, cu semnătură de primire, ori, în caz de refuz al primirii, prin scrisoare recomandată, la domiciliul sau reședința comunicată de acesta.*

(5) *Decizia de sancționare poate fi contestată de salariat la instanțele judecătorești competente în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării.”*

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor art. 21 și 45 din Constituție și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Din motivare rezultă că la art. 21 din Constituție este avut în vedere alin. (3) referitor la dreptul părților la un proces echitabil soluționat într-un termen rezonabil, iar la art. 6 din Convenție, paragraful 1 teza întâi care consacră același drept.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că raportul juridic de muncă se naște pe baza contractului individual de muncă negociat între angajator și salariat, liber consimțit de ambele părți. Dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate reglementează condițiile și procedura în care angajatorul poate dispune unilateral sancționarea eventualelor abaterii disciplinare săvârșite de salariați. Aceste dispoziții au menirea și sunt necesare atât pentru asigurarea stabilității raporturilor de muncă, cu respectarea deopotrivă a drepturilor și a intereselor legitime ale părților raportului juridic de muncă, cât și pentru protecția salariaților față de eventualele măsuri abuzive ori nejustificate ce ar putea fi dispuse de angajator.

Astfel, Curtea reține că niciuna dintre normele juridice criticate nu este de natură să îngreuească dreptul oricărei părți la un proces echitabil, în situația în care se ivește un litigiu supus soluționării instanței judecătorești. Din contră, aceste texte de lege servesc la rezolvarea cu celeritate, într-un termen rezonabil, a unor asemenea litigii. Sarcina probei impusă angajatorului este determinată de poziția mai puternică a acestuia față de cea a salariatului, de situația obiectivă rezultată din deținerea de angajator a documentelor și a datelor necesare elucidării cauzei.

De asemenea, Curtea reține că accesul liber la o activitate economică și libera inițiativă, consacrate de art. 45 din Constituție, nu conferă drepturi și puteri discreționare angajatorului în raporturile sale cu salariații. Aceste drepturi pot fi exercitate numai în condițiile legii.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266, art. 267 și art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Timpuri Noi” — S.A. din București în Dosarul nr. 45.240/3/2005 (8.324/LM/2005) al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 ianuarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 78

din 8 februarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 raportat la art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 raportat la art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Manoliu Mihai” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 35/Lj/2006 al Tribunalului Galați — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 35/Lj/2006, **Tribunalul Galați — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 raportat la art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Manoliu Mihai” — S.R.L. din Galați.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul arată că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale privind protecția proprietății private și accesul liber la justiție, întrucât societatea comercială debitoare, deși are suficiente bunuri în patrimoniu, precum și creanțe asupra terților nu-și poate dovedi starea de solvabilitate,

fiind la dispoziția oricărui creditor care poate iniția procedura insolvenței.

Tribunalul Galați — Secția comercială apreciază excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 raportat la art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 ca neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 pct. 1 raportat la art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul conținut:

— Art. 3 pct. 1: „*În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:*

1. *insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor exigibile:*

a) *insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul nu va putea plăti la scadență datoriile exigibile față de unul sau mai mulți creditori;*

b) *insolvența este iminentă atunci când se dovedește că debitorul nu va putea plăti la scadență datoriile exigibile angajate, cu fondurile bănești disponibile la data scadenței;*

— Art. 31 alin. (1): „Orice creditor îndreptătit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:

a) *cuantumul și temeiul creanței;*

b) *existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;*

c) *existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;*

d) *declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privitoare la liberul acces la justiție și ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate s-a mai pronunțat recent, de exemplu prin Decizia nr. 923/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 23 ianuarie 2007. Cu acel prilej, Curtea a statuat, în esență, că dispozițiile legale criticate

au ca scop, ca de altfel întreaga procedură instituită prin Legea nr. 64/1995, acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență și, în același timp, pe un plan mai general, asanarea mediului comercial, ceea ce corespunde obligației statului înscrise în art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție. Specificul procedurii a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, care derogă de la normele dreptului comun, stabilirea acestora constituind atributul exclusiv al legiuitorului, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție.

Pe de altă parte, Curtea a reținut că dispozițiile criticate nu aduc atingere dreptului de proprietate și nici principiului ocrotirii în mod egal prin lege a proprietății private, care se aplică atât în privința proprietății debitorului, cât și în privința proprietății, inclusiv a creanțelor creditorilor. Astfel, creditorul este îndreptătit să acționeze pe orice cale legală pentru valorificarea creanțelor sale, iar debitorul, dacă în realitate nu este în insolvență, își poate lichida oricând datoria, prevenind deschiderea ori determinând închiderea procedurii insolvenței.

În sfârșit, referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21, Curtea reține că o atare critică este lipsită de temei, întrucât accesul liber la justiție, ca de altfel orice drept fundamental, consacrat ca atare de Constituție, are caracter legitim numai în măsura în care este exercitat cu bună-credință, în limite rezonabile, cu respectarea drepturilor și intereselor în egală măsură ocrotite ale celorlalte subiecte de drept. Curtea consideră că stabilirea de către legiuitor a acestor limite nu aduce nicio îngrădire dreptului în sine, ci, dimpotrivă, creează premisele valorificării sale în concordanță cu exigențele generale proprii unui stat de drept.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 raportat la art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Manoliu Mihai” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 35/Lj/2006 al Tribunalului Galați — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 februarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 79

din 8 februarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 4 teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător

Tudorel Toader — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 4 teza a doua din

Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Getica Trans” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 672/1.259/2005 al Tribunalului Comercial Argeș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 672/1.259/2005, **Tribunalul Comercial Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 4 teza a doua din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Getica Trans” — S.R.L. din Deva.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată, în esență, că redactarea imprecisă a textului de lege criticat pune instanța judecătorească învestită, în urma strămăturii dosarului, cu soluționarea cauzei, în situația de a adăuga la lege, substituindu-se legiuitorului, prin stabilirea cazurilor, condițiilor și părților față de care nu poate cenzura actele îndeplinite de instanță înainte de strămutare. Astfel, în situația în care Înalta Curte de Casație și Justiție admite cererea de strămutare și dispune păstrarea actelor întocmite de instanță, hotărârea astfel pronunțată leagă instanța devenită competentă, a cărei plenitudine de jurisdicție sub aspectul stabilirii faptelor și interpretării dreptului este, în această manieră, știrbită. Or, posibilitatea acordată instanțelor de judecată de a interpreta în mod subiectiv textul legal criticat poate conduce la o situație mai grea pentru partea care a solicitat strămutarea, încălcându-se principiul *non reformatio in pejus*.

Tribunalul Comercial Argeș apreciază excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 4 teza a doua din Codul de procedură civilă ca fiind neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 alin. 4 teza a doua din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „[...] *Ea* (n.r.: hotărârea asupra strămăturii) *va arăta în ce măsură actele îndeplinite de instanță înainte de strămutare urmează să fie păstrate.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la statul de drept, art. 11 alin. (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (1) care consacră universalitatea drepturilor și a libertăților, art. 16 alin. (1) și (2) privitoare la egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 care prevăd accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac.

De asemenea, autorul mai invocă și încălcarea prevederilor art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că strămutarea procesului civil reprezintă un incident procedural referitor la instanța sesizată cu judecarea pricinii și are ca finalitate înlăturarea suspiciunilor ce ar putea să apară cu privire la independența sau imparțialitatea acesteia. Cererea de strămutare formează obiectul unei judecăți distincte și se adresează instanței competente potrivit art. 39 din Codul de procedură civilă, care, soluționând acest incident procedural, se desesizează în mod definitiv. În situația în care instanța a dispus strămutarea, prin hotărârea pronunțată va arăta și în ce măsură actele îndeplinite înainte de strămutare urmează a fi păstrate. Așadar, strămutarea procesului civil nu atrage în mod implicit și necondiționat anularea tuturor actelor de procedură, instanța având posibilitatea de a aprecia cu privire la păstrarea sau, dimpotrivă, refacerea acestora, în baza elementelor probatorii corespunzătoare prezentate de părți. Date fiind motivele de strămutare, actele anterioare vor fi menținute doar în măsura în care nu au fost afectate de poziția partizană, lipsită de obiectivitate a instanței, datorată împrejurării pricinii, calității părților sau vrăjmășilor locale.

Prin urmare, Curtea constată că hotărârea pronunțată este rezultatul unui act de administrare a justiției, iar nu de soluționare în fond a unei cauze civile. Astfel, de vreme ce nu se judecă fondul pricinii, nu se poate susține că interesele celor în cauză ar fi prejudiciate, știrbindu-se în acest fel exercițiul drepturilor constituționale invocate. În realitate, faptele asupra cărora este chemată să se pronunțe instanța competentă să judece cererea de strămutare nu au legătură cu pricina însăși, ci cu asigurarea condițiilor pe care le implică art. 37 din Codul de procedură civilă, respectiv nepărtinirea și obiectivitatea în soluționarea litigiului, condiții care vizează toate părțile din proces, indiferent de calitatea lor procesuală.

De altfel, asupra constituționalității dispozițiilor art. 40 alin. 4 din Codul de procedură civilă, în ansamblul lor, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, respingând excepția cu un atare obiect prin Decizia nr. 92/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 20 noiembrie 1996.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 4 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Getica Trans” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 672/1.259/2005 al Tribunalului Comercial Argeș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 februarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru aprobarea formei și conținutului Registrului de evidență a personalului navigant român

În temeiul prevederilor art. 52 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă forma și conținutul Registrului de evidență a personalului navigant român, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Radu Mircea Berceanu

București, 7 februarie 2007.
Nr. 215.

---

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN**privind aprobarea Metodologiei-cadru de organizare și desfășurare a concursurilor/examenelor pentru ocuparea funcțiilor specifice comitetului director din spitalele publice**

În conformitate cu prevederile art. 183 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice,

având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale organizare, resurse umane, dezvoltare profesională și salarizare nr. E.N. 1.403/2007,

ministrul sănătății publice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia-cadru de organizare și desfășurare a concursurilor/examenelor pentru ocuparea funcțiilor specifice comitetului director din spitalele publice, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății Publice, autoritățile de sănătate publică și managerii spitalelor publice vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 12 februarie 2007.
Nr. 284.

ANEXĂ

METODOLOGIA - CADRU
de organizare și desfășurare a concursurilor/examenelor pentru ocuparea funcțiilor specifice comitetului director din spitalele publice

Art. 1. — În cadrul spitalelor publice funcționează, potrivit normelor interne de organizare a fiecărui spital, un comitet director format din:

- a) managerul spitalului;
- b) directorul medical;
- c) directorul de cercetare-dezvoltare, pentru spitalele clinice;
- d) directorul financiar-contabil;
- e) directorul de îngrijiri;
- f) alți directori.

Art. 2. — (1) Ocuparea posturilor specifice comitetului director se face prin concurs/examen organizat de managerul spitalului, pentru fiecare post în parte.

(2) Comisia de concurs/examen este propusă de managerul spitalului și este aprobată de autoritatea de coordonare (Ministerul Sănătății Publice, autoritățile de sănătate publică). În baza aprobării, desemnarea comisiei de concurs/examen se face prin act administrativ al managerului spitalului.

(3) Comisia de concurs/examen are în componență, ca membri, reprezentanți ai autorității de coordonare (Ministerul Sănătății Publice, autoritățile de sănătate publică) și ai administrației publice locale și, ca observatori, reprezentanți ai organizațiilor profesionale și de sindicat, conform actelor normative în vigoare.

(4) Fiecare comisie este condusă de un președinte și are un secretar care răspunde de buna organizare și desfășurare a concursului, de respectarea de către fiecare candidat a criteriilor generale și specifice de selecție și a altor condiții prevăzute de actele normative în vigoare.

(5) În scopul soluționării eventualelor contestații se constituie o comisie de soluționare a acestora, prin act

administrativ al managerului spitalului, în aceleași condiții ca la alin. (3).

(6) Pentru postul de director medical în institute sau spitale clinice, președintele comisiei de concurs/examen este un cadru didactic universitar (profesor sau conferențiar), desemnat de universitatea de medicină și farmacie care coordonează activitatea din județ, conform actelor normative în vigoare.

(7) Pentru postul de director de cercetare-dezvoltare, comisia de concurs/examen și cea de soluționare a contestațiilor sunt avizate și de conducerea Biroului Academiei de Științe Medicale. Președinte al comisiei de concurs/examen este reprezentantul desemnat de Academia de Științe Medicale.

Art. 3. — (1) La concurs/examen se pot înscrie candidații care îndeplinesc, cumulativ, criteriile generale și specifice.

(2) Criterii generale:

- a) au domiciliul stabil în România;
- b) nu sunt condamnați penal sau în curs de urmărire penală;
- c) sunt apți din punct de vedere medical (fizic și neuropsihic);
- d) nu au vârsta de pensionare, conform prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

(3) Criterii specifice:

- a) pentru directorul medical:
  - sunt absolvenți de învățământ universitar de lungă durată, cu diplomă de licență sau echivalentă în profil medicină;
  - sunt confirmați ca medic specialist sau primar;

— au cel puțin 2 ani vechime ca medic specialist sau au competență/atestat în managementul serviciilor de sănătate ori sunt absolvenți ai cursului de management spitalicesc;

— sunt doctori în medicină sau sunt cadre didactice universitare de predare (șef de lucrări, conferențiar sau profesor), numai pentru institute sau spitale clinice;

b) pentru directorul de cercetare-dezvoltare:

— sunt absolvenți de învățământ universitar de lungă durată, cu diplomă de licență sau echivalentă în profil medicină;

— sunt doctori în medicină;

— au o vechime în medicină de cel puțin 10 ani;

— sunt cadre didactice universitare de predare (șef de lucrări, conferențiar, profesor sau cercetător științific principal gradul I, II sau III);

— sunt sau au fost membri ai unui colectiv de cercetare acreditat (program intern sau internațional);

— au competență/atestat în managementul serviciilor de sănătate;

c) pentru directorul financiar-contabil:

— sunt absolvenți de învățământ universitar de lungă durată, cu diplomă de licență sau echivalentă în profil economic;

— au cel puțin 2 ani vechime în specialitatea studiilor;

d) pentru directorul de îngrijiri:

— sunt absolvenți de învățământ postliceal sanitar, cu diplomă de absolvire sau de învățământ universitar de lungă sau scurtă durată, cu diplomă de licență/absolvire sau echivalentă în domeniul medical;

— sunt asistenți medicali principali;

— au cel puțin 2 ani vechime ca asistent medical principal.

(4) Pentru ceilalți directori, criteriile specifice sunt stabilite de managerul spitalului.

Art. 4. — (1) Dosarul de înscriere la concurs trebuie să conțină următoarele documente:

a) cererea de înscriere;

b) copie de pe actul de identitate;

c) copie legalizată de pe diploma de licență sau de absolvire, după caz;

d) curriculum vitae;

e) adeverința care atestă vechimea în gradul profesional sau în specialitatea studiilor, după caz;

f) cazierul judiciar;

g) copii de pe diplomele de studii și alte acte care atestă calitatea de doctor în științe medicale, cadru didactic universitar de predare, participarea la programe de cercetare acreditate, efectuarea unor specializări, cursuri, stagii, competențe/atestare etc., în funcție de postul pentru care concurează;

h) declarația pe propria răspundere că nu este urmărit penal și nu are cunoștință că a început urmărirea penală asupra sa;

i) declarația pe propria răspundere privind colaborarea cu Securitatea înainte de anul 1989;

j) adeverința din care să rezulte că este apt medical, fizic și neuropsihic;

k) proiectul/lucrarea de specialitate.

(2) Dosarul de înscriere se depune la secretarul comisiei de concurs, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data susținerii concursului.

(3) Candidații al căror dosar de înscriere a fost respins pot depune contestație în cel mult 24 de ore de la data comunicării rezultatului verificării. Contestația se soluționează în termen de 24 de ore de la data depunerii de către comisia de soluționare a contestațiilor.

Art. 5. — (1) Posturile specifice comitetului director, conform normelor interne de organizare a fiecărui spital, se scot la concurs prin publicarea într-un ziar central sau local și prin afișarea acestora la sediul unității respective, cu cel puțin 15 zile lucrătoare înainte de data susținerii concursului.

(2) Odată cu publicarea posturilor se specifică, pentru fiecare post în parte, data și locul susținerii concursului, modalitățile de informare privind criteriile de selecție, conținutul dosarului de înscriere, temele pentru proiectul/lucrarea de specialitate și bibliografia pentru concurs.

(3) Postul de director de cercetare-dezvoltare din institute sau spitale clinice se scoate la concurs cu aprobarea Academiei de Științe Medicale.

Art. 6. — (1) Concursul/examenul cuprinde următoarele probe de evaluare:

a) test-grilă/lucrare scrisă de verificare a cunoștințelor din legislația specifică postului;

b) susținerea proiectului/lucrării de specialitate pe o temă din domeniul de activitate al postului;

c) interviul de selecție.

(2) Probele de evaluare se notează cu note de la 1 la 10.

Art. 7. — (1) Testul-grilă/lucrarea scrisă de verificare a cunoștințelor se desfășoară pe durata a cel mult 3 ore.

(2) Testul-grilă/subiectele pentru lucrarea scrisă se elaborează de către comisia de concurs, pe baza bibliografiei pentru concurs, în ziua probei.

(3) Persoanele care au participat la elaborarea testului-grilă/subiectelor pentru lucrarea scrisă nu părăsesc încăperea până la începerea probei.

Art. 8. — (1) Candidații își aleg tema pentru proiectul/lucrarea de specialitate din cele stabilite de comisia de concurs, prin publicația de concurs, și îl depun odată cu înscrierea la concurs.

(2) Proiectul/lucrarea de specialitate trebuie să fie realizat/realizată individual de către candidat, să rezolve problemele solicitate într-un volum de maximum 8—10 pagini tehnoredactate pe calculator cu fonturi de 14 și trebuie să fie depus/depusă la înscriere.

(3) Evaluarea și susținerea proiectului/lucrării de specialitate se fac în plenul comisiei de concurs/examen.

(4) În urma susținerii orale a proiectului/lucrării de specialitate, evaluării conținutului și a răspunsurilor date la întrebările comisiei de concurs, fiecare membru al comisiei acordă câte o notă. Nota finală, cu două zecimale, este media notelor acordate de fiecare membru al comisiei de concurs.

Art. 9. — (1) Interviul de selecție are scopul de a permite membrilor comisiei de concurs/examen să constate, analizând și rezultatele obținute la testul-grilă/lucrarea scrisă de verificare a cunoștințelor și proiectul/lucrarea de specialitate, dacă respectivul candidat își va putea îndeplini obligațiile în noua funcție și dacă este cel mai potrivit pentru acest post din punctul de vedere al experienței profesionale, aptitudinilor de comunicare, aptitudinilor și cunoștințelor manageriale și ambițiilor profesionale.

(2) Interviul de selecție se desfășoară în plenul comisiei de concurs/examen.

(3) Nu se adresează candidatului întrebări referitoare la opiniile sale politice, la activitatea sindicală, religie, etnie, sex, starea materială și la originea socială.

Art. 10. — (1) Pentru a fi declarați admiși, candidații trebuie să obțină în cadrul concursului/examenului media finală cel puțin 7,00, iar la fiecare probă minimum nota 6,00. Media finală a fiecărui candidat se calculează

cu două zecimale, ca medie aritmetică a notelor obținute la probele de evaluare.

(2) Pe baza mediilor finale, comisia de concurs stabilește, în ordinea descrescătoare a mediilor, candidatul admis la concurs. La medii finale egale, departajarea candidaților se face pe baza mediei obținute la testul-grilă/lucrarea scrisă de verificare a cunoștințelor, iar la menținerea egalității, pe baza notei obținute la interviul de selecție.

(3) Candidații au dreptul să conteste rezultatul final al concursului/examenului, cu excepția interviului de selecție, în termen de 24 de ore de la data afișării. Contestația se soluționează de comisia de soluționare a contestațiilor în termen de 24 de ore de la data depunerii la secretarul comisiei de concurs/examen.

Art. 11. — Candidații declarați admiși în urma concursului/examenului sunt numiți în funcțiile pentru care

au concurat prin act administrativ al managerului spitalului, în conformitate cu prevederile actelor normative în vigoare.

Art. 12. — Spitalele publice organizatoare elaborează metodologia propriei de desfășurare a concursului/examenului, cu respectarea prevederilor prezentei metodologii-cadru. Prevederile acestor metodologii sunt aduse la cunoștința candidaților, în părțile ce-i privesc, prin afișare cu cel puțin 48 de ore înainte de începerea concursului/examenului.

Art. 13. — (1) În cazul în care la concursul organizat în vederea ocupării unui post din comitetul director nu s-au prezentat cel puțin 2 candidați, încadrarea postului se face prin examen.

(2) Concursurile/examenele pentru ocuparea posturilor specifice comitetului director se finalizează până la data de 15 martie 2007.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN

privind aprobarea Procedurii de notificare a produselor cosmetice de uz uman care sunt puse pe piață pe teritoriul României

În conformitate cu prevederile art. 6 lit. f) pct. 1 din titlul I „Sănătatea publică” al Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. III. din Legea nr. 469/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 178/2000 privind produsele cosmetice,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice,

văzând Referatul de aprobare al Autorității de Sănătate Publică din cadrul Ministerului Sănătății Publice nr. E.N. 1.409/2007,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de notificare a produselor cosmetice de uz uman care sunt puse pe piață pe teritoriul României.

Art. 2. — Înainte de prima plasare pe piața Comunității Europene, un produs cosmetic se notifică în România, în următoarele condiții:

a) este fabricat în România;

b) este importat în România din țări terțe, care nu sunt membre ale Comunității Europene, și informațiile nu au fost notificate autorităților competente din alte state membre ale Comunității Europene.

Art. 3. — (1) Producătorul, importatorul sau reprezentantul autorizat al producătorului extern transmite Autorității de Sănătate Publică din cadrul Ministerului Sănătății Publice, în formă scrisă și electronică, formularul de notificare prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Producătorul, importatorul sau reprezentantul autorizat al producătorului extern este obligat să notifice Autorității de Sănătate Publică din cadrul Ministerului Sănătății Publice, în formă scrisă și electronică, încetarea fabricării/importului, precum și orice modificări ale datelor cuprinse în anexă, în termen de 30 de zile de la data la care acestea au survenit.

(3) Ministerul Sănătății Publice publică formularul electronic de notificare pe site-ul oficial al instituției.

Art. 4. — (1) Autoritatea de Sănătate Publică din cadrul Ministerului Sănătății Publice evaluează conformitatea documentației transmise electronic.

(2) În urma evaluării prevăzute la alin. (1), produsul cosmetic notificat va fi inclus pe lista produselor cosmetice notificate, care este adusă la cunoștința celor interesați prin publicarea pe site-ul oficial al instituției.

Art. 5. — Produsele cosmetice aflate pe piață trebuie renotificate, în conformitate cu prevederile art. 2, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 6. — Autoritatea de Sănătate Publică din cadrul Ministerului Sănătății Publice, precum și producătorii, importatorii și reprezentanții autorizați ai producătorului extern vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății nr. 287/2005 privind aprobarea Procedurii de notificare a produselor cosmetice de uz uman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 11 aprilie 2005.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

FORMULAR DE NOTIFICARE

1. TIP DE NOTIFICARE A PRODUSULUI COSMETIC

- Prima notificare
 Notificarea oricăror modificări ale datelor
 Notificare de încetare a fabricării/importului

2. DATE DESPRE NOTIFICATOR (numele, adresa, telefon, fax, adresa electronică, numărul de înregistrare la registrul comerțului)

- Producător .....
 Importator .....
 Reprezentant autorizat al producătorului extern .....

3. DATE DESPRE PRODUSUL COSMETIC

- Denumirea comercială
 Funcția de produs cosmetic
 Creme, emulsii, loțiuni, geluri și uleiuri pentru piele (mâini, față, picioare etc.)
 Măști pentru față (cu excepția produselor care acționează ca abrazive superficiale ale pielii pe cale chimică)
 Baze nuanțatoare (lichide, paste, pudre etc.)
 Pudre de machiaj, pudre după baie, pudre igienice etc.
 Săpunuri de toaletă, săpunuri deodorante etc.
 Parfumuri, ape de toaletă, ape de colonie etc.
 Preparate pentru baie și duș (săruri, spume, uleiuri, geluri etc.)
 Depilatoare
 Deodorante și antiperspirante
 Produse pentru îngrijirea părului:
 – nuanțatoare și decolorante;
 – produse pentru ondulare, îndreptare și fixare
 – produse pentru aranjare (decorare);
 – produse pentru curățare (loțiuni, pudre, șampoane etc.);
 – produse de condiționare (loțiuni, creme, uleiuri etc.);
 – produse de coafare (loțiuni, lacuri, briantine etc.)
 Produse pentru ras (creme, spume, loțiuni etc.)
 Produse pentru machiaj și îndepărtarea acestuia de pe față și ochi
 Produse destinate aplicării pe buze
 Produse pentru îngrijirea dinților și a gurii
 Produse pentru îngrijirea unghiilor și decorarea lor
 Produse pentru igiena intimă externă
 Produse pentru băi de soare (plajă)
 Produse pentru bronzare fără soare
 Produse de albire a pielii
 Produse antirid

- Adresa la care se află dosarul produsului cosmetic

4. ȚARA DE ORIGINE PENTRU PRODUSUL COSMETIC FABRICAT ÎN AFARA TERITORIULUI COMUNITĂȚII EUROPENE

5. DECLAR PE PROPRIA RĂSPUNDERE CĂ:

- datele și informațiile de mai sus sunt corecte;
 îmi asum responsabilitatea conformității produselor cosmetice fabricate/importate cu prevederile legale în vigoare;
 produsul nu a mai fost notificat pe teritoriul Comunității Europene.

Numele:

Semnătura:

Data:

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 150942